

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Νεολόλου εἰσέχθησαν ἴσως γλυπτικά τινα ἔργα ἑλληνικῆς τέχνης, τὰ ὅποια ἀνήκουσιν εἰς μετόπην ναοῦ τινος, καὶ τὰ ὅποια ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως δι' ἀνασκαφῶν γενομένων δαπάνῃ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως καὶ διευθύνει τοῦ διδάκτορος Ὁρσίν. Διὰ τῆς συνθέσεως τινῶν ἐκ τῶν τεμαχίων τούτων ἀποκατεστάθη συμπλεγμά τι, τὸ ὅποιον παριστᾷ τρίτον ὁ ὅποιος ἀνακύπτων ἐκ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης συγκρατεῖ διὰ τῶν χειρῶν τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἵππου. Ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ἵππου κάθεται νεανίας ἐντελὲς γυμνός. Φαίνεται ὅτι ἡ αὐτὴ μετόπη περιεῖχε καὶ ἄλλο συμπλεγμα ἀναλογούν πρὸς τὸ προκείμενον τοῦ ὁποίου ὅμως ὀλίγα μόνον εὐρέθησαν τεμάχια.

— Ὁ «Κόσμος» τῶν Παρισίων περιέχει εἰδησίην τινα ἢ ὅποια ἂν ἀληθεύει, ἐστὶ πολυτιμωτάτη. Κατ' αὐτὴν ἀμπελοργὸς τις τῆς Λυών παρετήρησεν ὅτι κλήματα ἀμπέλου φυτευθέντα πλησίον πύξου ἐμείναν ἀπρόσδλιντα ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας, ἐν ᾧ τὰ λοιπὰ κλήματα προσεδλήθησαν ἢ πρὸς ἀκριβεστέραν ἐρευνᾶν ὁ ἀμπελοργὸς οὗτος ἐφύτενσε ἀλληλοδιαδόχως κλήματα ἀμπέλου μετὰ θάμνων πύξου, ἡ δὲ ἐπιτυχία, καθὰ λέγει, ὑπῆρξε πλήρης.

— Ἐσχάτως ἐξεδόθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ «Τὰ φιλολογικὰ ἔργα τοῦ Δοῦρερ», τοῦ διασημοῦ γερμανοῦ ζωγράφου. Μεταξὺ τῶν ἔργων τούτων διακρίνεται ἡ θεωρία περὶ τῆς ἀναλογίας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, τὴν ὅποιαν ὁ Δοῦρερ ἐθεώρει τὸ ἀριστον τῶν φιλολογικῶν αὐτοῦ ἔργων καὶ Πραγματεία περὶ ὀχυρώσεων τῶν πόλεων, τὴν ὅποιαν οἱ θαυμασταὶ τοῦ Δοῦρερ γερμανοὶ θεωροῦσιν ὡς ἐμπνεύσαντες εἰς τὸν Βωμπάν μέρη τινὰ οὐχὶ ἐπιδεικνύον τοῦ ὀχυρωτικοῦ αὐτοῦ συστήματος.

— Ὁ δόκτωρ Μάξ Φρένκελ ἐδημοσίευσεν ἐν Βερολίνῳ τὸ πρῶτον μέρος τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἀνακαλυφθεισῶν ἐν Περγάμῳ διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ὁ Μογγόλος

Εἰς τοὺς Μογγόλους συνίσταται ἡ εὐγένεια εἰς τοῦτο ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ διαλόγῳ μεταχειρίζεται ταπεινότητος ἐκφράσεις περὶ τοῦ ἑαυτοῦ καὶ πομπωδιστάτας περὶ τῶν ἄλλων. Οἱ Μογγολικοὶ διχόλογοι εἶνε ἀρετὰ πρωτότυποι. π.χ.

— Πῶς ἔχετε, ἐξοχώτατε φίλε;

— Τὸ σάπιο κορμί μου ἐπάνω κάτω κελῖν εἶναι.

— Ἦκουσα ὅτι ἡγοράσατε ἐνταῦθα ἀνέκτορον;

— Ἦ βρωμερὰ καλύβη μου ἐνταῦθα εὐρίσκεται.

— Πόσα τέκνα ἔχει ἡ θείας ὠραιότητος οἰκογένειά σας;

— Ἐχομεν πέντε δύσμορφα τέρατα.

— Πῶς ἔχει ἡ χαρίεσσα ἐρατεινὴ σύζυγός σας;

— Εὐχαριστῶ, ἡ παλαιοστρίγγα σὰς χαίρει.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Κυρία εἰσέρχεται εἰς φαρμακεῖον καὶ ζητεῖ ρετσινόλαδον ὑπὸ τοιαύτην σκευασίαν ὥστε νὰ μὴ ἔχη δυσάρεστον γεῦσιν. Ὁ φαρμακοποιὸς παρακαλεῖ τὴν κυρίαν νὰ καθίσῃ ἕως ὅτου ἐτοιμασθῇ τὸ ζητηθὲν καὶ ἐν τῇ μεταξύ ἔχει τὴν ἀβροφροσύνην νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὴν μίαν «βυσσινάδα» ἢ κυρία πίνει.

— Λοιπὸν δὲν καταλάβετε τίποτε!

— Τί!

— Τὸ ρετσινόλαδο ἦτο ἐντὸς τῆς βυσσινάδας τὴν ὅποιαν σὰς ἐκέρασα.

— Κύριε ἐλέησον. φωνάζει ἐντρομος ἡ κυρία, ἐγὼ δὲν τὸ ἤθελα διὰ τὸν ἑαυτὸν μου.

Οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες συλλαμβάνουσιν ἀνθρωπὸν ὀπλοφοροῦντα ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ διατίθενται νὰ τῷ ἀφαιρέσουν τὸ πολὺκροτον, ἐρωτῶντες αὐτὸν ὀργίλως.

— Τί τὸ ἤθελες τὸ ρεδοῦλδερ, τώρα τὴν παζαμονὴν τῶν ἐκλογῶν.

— Ἀχ κύριε ἀστυνόμε, τὸ ἐδανείσθην διὰ νὰ ὑπάγω νὰ αὐτοκτονήσω καθ' ὅσον ἀπληπίσθην πλέον περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κόμματός μου.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

13

Ὡς ἀκριθείας μόριον, τὸ πρῶτον πάντα [μένει
τὸ δὲ, σωματῶν καὶ ψυχῶν τὴν σύζευξιν (σημαίνει.

Ἀλλ' ἂν τὰ ἐνώσης μόλις
τῆς Ἀσίας θάμναι πόλιν.

14

Πρὸς συμπλήρωσιν.

Π.τ.λ.—π.τ.ν.—τ.λ.τ.τ.ν—

15

ΤΡΙΓΩΝΙΟΝ

• • • Α • Α
• • • Ε • Α
• Ε • Α
Α • Α
• Α
Α

16

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Τίς ἀρχαῖος νομοθέτης παρωμοίασε τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἀράχνια πλέγματα καὶ τίνα ἔδωκε περὶ τούτου ἐξηγήσιν.

Ἀραβικὸς Ἴσπος

Τὸς τῆς β. τριμήνιος.

— 176 —

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Χ. Π. Α. Ἡράκλειον. Ταχυδρομικῶς ἀπαντήσαμεν. Δ. Κ. Ἐνταῦθα ἐδόθη διαταγή καὶ πιστεύομεν θὰ ἐλάβετε ὅλα τὰ τεύχη. Β. Σ. Μεγάλλα Κεπίρ. Νέου συνδρομητοῦ φύλλα ἀπεστάλησαν ὡς καὶ τὸ ὑμέτερον. Εὐχαριστοῦμεν. Ε. Φ. «Ὁμόνοια». Ἀλεξάνδρειαν. Ἀρ. 10 ἐστάλην φύλλον δὲν λαμβάνομεν ἢ ἀπαξ τῆς ἐδομαδός. Ο. Κ. Ἐνταῦθα. Ἀτυχῶς ἀκατάλληλον τὸ ποίημα πρὸς δημοσίευσιν. Ν. Δ. Α. Βέτχαν. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν· ὁ ἀρ. 13 ἐστάλη. Α. Β. Παλαιὰ Φώκαια. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν. Δ. Σ. Μιτυλήνην· ὁμοίως τὰ 7 τεύχη καὶ τὰ 2 τοῦ 14 ἀριθμοῦ.

Γλυκύτατον καὶ περιπαθέστατον ποίημα τοῦ νέου ποιητοῦ τῶν «Πρώτων Στίχων» κ. Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ ὑπὸ τὸν τίτλον

Ο ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ

δημοσιεύομεν εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

Ἐν τῇ προτελευταίᾳ στροφῇ στίχῳ 7ῳ τοῦ ἐν τῇ παρελθόντι φύλλῳ ποιήματος τοῦ κ. Γραικοῦ «Λουτρό» ἀναγνώστεον «Μαργαριτάρη λαγαρό».

Ἐπενθυμίζομεν διὰ τελευταίαν φοράν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ κ. κ. συνδρομητάς καὶ ἀνταποκριτάς ἡμῶν τὴν ἐν τῷ 15 ἀριθμῷ δημοσιευθεῖσαν ἐγκύκλιον περὶ ἀποστολῆς τῶν συνδρομῶν, διότι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν λυπηρὰν θέσιν νὰ διακώψωμεν τὴν ἀποστολὴν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλον, ὅπερ εἶνε καὶ τὸ τελευταῖον τῆς ἀ. ἐξαμηνίας.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» δηλοῖ πρὸς τοὺς ἐν Κων. πόλει ὁμογενεῖς καὶ συνδρομητάς ἡμῶν ὅτι ὁ διακεκριμένος λόγιος καὶ ποιητής, ἐκ τῶν ἀρίστων δὲ συνεργατῶν τοῦ ἐγκρίτου «Νεολόγου» κ.

ΧΡ. ΣΑΜΑΡΤΣΙΔΗΣ

παρακληθεὶς ἀνέλαβε τὴν γενικὴν ἀντιπροσωπεῖαν αὐτόθι καὶ δέον πάσα αἰτησιόπως δῆποτε ἀφορώσα τὴν ἐκδοσιν τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» ν' ἀπευθύνεται αὐτῷ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Τὸ νέον ὑπουργεῖον, ὑπὸ Μ. Μηττάκη. — Μικρὰ Ἀνάμνησις (ἀνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Α. Θ. Σπυλιωτοπούλου. — Ἀκαπνος πυρτίς, ὑπὸ Ο. Α. Ρουσοπούλου. — Εἰς τὸ λεύκωμα τῆς δεσποινίδος Α. Μ. ὑπὸ Α. Προβελεγγίου. — Ἰδέαι καὶ ἐντυπώσεις. — Ἀλφόνσου Δωδέ: Νουμᾶς Ρουμειτῶν (μυθιστορία) συνέχεια· μετάφρασις Κ. Ι. Πρασά. — Ἡ θεραπεία τῆς φθίσεως, ὑπὸ Π. Ἀποστολίδου ἱατροῦ. — Εἰς τὴ Μίνα (σόνετο) ὑπὸ Α. Γραικοῦ. — Νεώτερα: Ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικά. — Διάφορα περὶερῶ: Οἱ Μογγόλοι. — Εὐτραπέλα. — Στιγμαὶ Τέρψεως. — Γράμματα. — Εἰδοποιήσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Τὸ νέον ὑπουργεῖον τῆς Ἑλλάδος: Θ. Δηλιγιάννης πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς τῶν Στρατιωτικῶν. — Α. Δεληγιώργης ὑπουργός ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. — Κ. Καραπάνος ὑπουργός ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. — Κ. Κουμουδούρος ὑπουργός ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν. — Ἀχ. Γεροκωστόπουλος ὑπουργός ἐπὶ τῆς Παιδείας.